

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 20 lipca 2017 r. w sprawie T-780/16, Mediaexpert / EUIPO, wniesione w dniu 22 września 2017 r. przez Mediaexpert sp. z o.o.

(Sprawa C-560/17 P)

(2018/C 152/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Mediaexpert sp. z o.o. (przedstawiciel: J. Aftyka, radca prawny)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 13 marca 2018 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos teismas (Litwa) w dniu 3 stycznia 2018 r. – TE; UD; YB; ZC / Luminor Bank AB

(Sprawa C-8/18)

(2018/C 152/03)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: TE; UD; YB; ZC

Strona pozwana: Luminor Bank AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy osobę fizyczną, która przed dniem 1 listopada 2007 r., o którym mowa w art. 70 dyrektywy 2004/39⁽¹⁾, nabyła od banku pochodny instrument finansowy z wykorzystaniem środków pożyczonych od tego banku w oparciu o zabezpieczenie na rzecz tego banku, należy uznać za konsumenta w świetle prawa Unii na tej podstawie, że art. 3 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2011/83⁽²⁾ w sprawie praw konsumentów stanowi, iż dyrektywa ta nie ma zastosowania do umów „dotyczących usług finansowych”?

- 2) Czy osoba fizyczna, która przed dniem 1 listopada 2007 r., o którym mowa w art. 70 dyrektywy 2004/39/WE, nabyła od banku pochodny instrument finansowy z wykorzystaniem środków pożyczonych od tego banku w oparciu o zabezpieczenie na rzecz tego banku, należy uznać za klienta detalicznego i inwestora nieprofesjonalnego w odniesieniu do instrumentów finansowych w świetle prawa Unii, a jeżeli tak, to czy przepisy prawa Unii ustanawiające obowiązki informowania konsumentów i zakazujące konfliktu interesów w przypadku, gdy bank oferuje i sprzedaje instrument finansowy, takie jak przepisy dyrektywy 2003/6⁽³⁾, dyrektywy 2003/71⁽⁴⁾, dyrektywy 2001/34⁽⁵⁾, rozporządzenia nr 809/2004⁽⁶⁾, dyrektywy 2014/65⁽⁷⁾ i inne przepisy prawa Unii chroniące prawa konsumentów usług finansowych, powinny mieć zastosowanie w niniejszej sprawie?
- 3) Czy dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) należy interpretować w ten sposób, że nieujawnienie faktu, iż dostawca instrumentów finansowych nie jest upoważniony do świadczenia tej usługi finansowej, nieujawnienie istotnych informacji w prospekcie emisyjnym i w suplemencie do prospektu emisyjnego, jak również potencjalny konflikt interesów ze strony dostawcy instrumentów finansowych, może, przy zawieraniu umów dotyczących danego instrumentu finansowego, mieć bezpośredni wpływ (w określonym kierunku) na cenę danych instrumentów finansowych, a zatem druga strona umowy ma prawo żądać unieważnienia lub zmiany tych umów lub wypłacenia odszkodowania za poniesione straty?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. 2004, L 145, s. 1).
- ⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s. 64).
- ⁽³⁾ Dyrektywa 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.U. 2003, L 96, s. 16).
- ⁽⁴⁾ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. 2003, L 345, s. 64; sprostowanie: Dz.U. 2008, L 179, s. 17).
- ⁽⁵⁾ Dyrektywa 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz.U. 2001, L 184, s. 1).
- ⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonujące dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (Dz.U. 2004, L 149, s. 1).
- ⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. 2014, L 173, s. 349; sprostowania: Dz.U. 2016, L 188, s. 28; Dz.U. 2016, L 273, s. 35; Dz.U. 2017, L 64, s. 116).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches Finanzgericht
(Niemcy) w dniu 16 stycznia 2018 r. – Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung /
Hauptzollamt Frankfurt am Main**

(Sprawa C-26/18)

(2018/C 152/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hessisches Finanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Federal Express Corporation, Deutsche Niederlassung

Strona pozwana: Hauptzollamt Frankfurt am Main